

OPINIONS

LA GARREPERIA DE LA CIA
Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON
Toni Cañis
L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER
Lluís Bonada

13

EL PERQUÈ DE TOT PLEGAT
Martí Domínguez

14

LA MODA DE LA DIETA ...
Jaume Fàbrega

15

CARME RIERA
Alfons Cervera
"VOSOTROS SOIS RICOS"
Joan Martí

16

QUI ARREPLEGA EL QUANT?
J.J. Pérez Benlloch
PEDALAR CONTRA LA ...
Pere Martí

17

UN REI QUE VOL SER ...
Llibert Ferri
INTERCANVI DE PARELLES
Enric Rimbau

18

ZAPLANA SÍ QUE PAGA ...
Glòria Marcos
LES PREVISIONS DELS MURRIS
Miquel Ramon

19

SOBRE MONJOS I TURCS, 2
Joan F. Mira

98

El passat dijous 3 de maig va tenir lloc el Dia Mundial de la Llibertat de Premsa, una jornada que enguany, a les terres valencianes, ha estat més de reivindicació que de celebració. *Levante-EMV* i *Información*, els dos diaris del Grup Moll al País Valencià, eixien de la rotativa amb la notícia que 140 dels periodistes que treballen en aquests mitjans havien lliurat el dia abans al registre d'entrada de la Generalitat Valenciana un escrit dirigit a la consellera portaveu del Govern valencià, Alicia de Miguel, per protestar contra les notes que habitualment emet la consellera, amb la capçalera de la Generalitat, en les quals contradiu les informacions d'aquests dos mitjans de comunicació. Ja és costum que Alicia de Miguel incloga desqualificacions professionals, insults i, fins i tot, vetllades amenaces. L'últim comunicat oficial de la Generalitat que havia signat se n'havia eixit ja de mare, i els periodistes van reaccionar amb aquest manifest contra unes formes polítiques insòlites en una democràcia consolidada.

Recordem els fets. Uns dies abans, *Levante-EMV* i *Información* havien publicat una notícia referida als pagaments de l'Institut Valencià de l'Exportació al cantant Julio Iglesias. La nota de premsa que va emetre Alicia de Miguel com a resposta tenia com a titular "*Levante e Información* menteixen més que escriuen" i a dins assegurava que les fonts d'aquests diaris són la "mentida" i la "insídia". El fet més curiós era que la consellera en cap moment va desmentir el contingut de la informació.

Alicia de Miguel, en contestació al document dels periodistes, va dir que no li podien negar el dret a expressar-se. Com és habitual, fugia d'estudi. Ningú li havia negat aquest dret bàsic. Tan sols li recordaven que no és una convidada de *Tómbola* sinó la veu oficial de la màxima institució dels valencians i l'encarregada de la relació amb els mitjans de comunicació, cosa que hauria de comportar unes mínimes garanties de respecte a la premsa, un dels pilars garants de la democràcia.

És humanament comprensible que hi haja persones incapaces d'encaixar les crítiques. Ara bé, no haurien d'estar en política i menys ocupar-se de les relacions amb els mitjans. El més preocupant, però, és que de Miguel no és un element descontrolat sinó una part de l'engranatge d'un estil de fer política, el d'Eduardo Zaplana.

El president valencià, a les antípodes de la imatge centrista que vol projectar a Madrid, és un polític que des del primer moment va ser incapaç d'acceptar la discrepància i ha intentat fer callar les veus discordants amb tots els recursos al seu abast, sense miraments. Ha boicotat econòmicament els mitjans desafectes, ha blocat totes les fonts d'informació dels departaments de la Generalitat Valenciana als periodistes hostils i no ha dubtat a recórrer a la desqualificació dels qui no se sotmetien als seus designis. Per a aquest setmanari, per exemple, és ben difícil accedir a una font oficial de la Generalitat Valenciana i ha rebut el més absolut dels boicots publicitaris. Eduardo Zaplana no tan sols no ha donat ni una pesseta en publicitat a EL TEMPS, sinó que ha arribat a acudir als jutjats per no concedir una subvenció ja aprovada per l'administració socialista, que va anul·lar amb l'únic mecanisme legal possible, el de considerar aquesta publicació "lesiva per a l'interès públic".

En un acte per celebrar el Dia de la Llibertat de Premsa dut a terme a València, van ser expressades unes idees que hauria de tenir en compte el Govern valencià: "La llibertat de la veu, de la paraula, del pensament, de l'opinió i del dret a expressar-les és consubstancial a la persona, a l'ésser humà, en definitiva, a la dignitat de l'home. No hem de tenir por d'expressar la nostra opinió encara que no agrada a alguns." Eren paraules d'Alicia de Miguel.

"El fet més preocupant és que Alicia de Miguel no és un element fora de control sinó una part de l'engranatge d'un estil polític, el d'Eduardo Zaplana"